

Lawḥ-i-Manikchí-Şáhib

Bahá'u'lláh

Translated. Original Persian

لوح مانکی صاحب

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

Tablet to Mánikchí Şáhib (Lawḥ-i-Mánikchí-Şáhib) –
Tabernacle of Unity, Page: 13

لوح مانکی صاحب – حضرت بهاء الله

﴿ IN THE NAME OF THE ONE TRUE GOD ﴾

﴿ بنام خداوند یکتا ﴾

1 Praise be to the all-perceiving, the ever-abiding Lord Who, from a dewdrop out of the ocean of His grace, hath reared the firmament of existence, adorned it with the stars of knowledge, and admitted man into the lofty court of insight and understanding. This dewdrop, which is the Primal Word of God, is at times called the Water of Life, inasmuch as it quickeneth with the waters of knowledge them that have perished in the wilderness of ignorance. Again it is called the Primal Light, a light born of the Sun of divine knowledge, through whose effulgence the first stirrings of existence were made plain and manifest. Such manifestations are the expressions of the grace of Him Who is the Peerless, the All-Wise. He it is who knoweth and bestoweth all. He it is who transcendeth all that hath been said or heard. His knowledge will remain forever above the grasp of human vision and understanding and beyond the reach of human words and deeds. To the truth of this utterance existence itself and all that hath appeared therefrom bear eloquent testimony.

ستایش بیننده پاینده ئی را سزا است که بشبنمی از دریای بخشش خود آسمان هستی را بلند نمود و بستاره های دانائی بیاراست * و مردمان را ببارگاه بلند بینش و دانش راه داد * و این شبنم که نخستین گفتار کردگار است گاهی بآب زنده گانی نامیده میشود چه که مرده گان بیابان نادانی را زنده نماید * و هنگامی بروشنائی نخستین * و این روشنی که از آفتاب دانش هویدا گشت چون بتابید جنبش نخستین نمودار و آشکار شد و این نمودارها از بخشش دانای یکتا بوده * اوست داننده و بخشنده و اوست پاک و پاکیزه از هر گفته و شنیده * بینائی و دانائی گفتار و کردار را دست از دامن شناسائی او کوتاه * هستی و آنچه از او هویدا این گفتار را گواه *

2 It is clear and evident, therefore, that the first bestowal of God is the Word, and its discoverer and recipient is the power of understanding. This Word is the foremost instructor in the school of existence and the

پس دانسته شد نخستین بخشش کردگار گفتار است و پاینده و پذیرنده او خرد * اوست دانای نخستین در دبستان جهان * و اوست نمودار یزدان * آنچه هویدا از پرتو بینائی اوست * و هر چه آشکار نمودار دانائی او * همه نامها نام او و آغاز و انجام کارها باو *

	<p>revealer of Him Who is the Almighty. All that is seen is visible only through the light of its wisdom. All that is manifest is but a token of its knowledge. All names are but its name, and the beginning and end of all matters must needs depend upon it.</p>	
3	<p>Thy letter hath reached this captive of the world in His prison. It brought joy, strengthened the ties of friendship, and renewed the memory of bygone days. Praise be to the Lord of creation Who granted us the favour of meeting in the Arabian land, wherein we visited and held converse. It is Our hope that our encounter may never be forgotten nor effaced from the heart by the passage of time, but rather that, out of the seeds thus sown, the sweet herbs of friendship may spring forth and remain forever fresh and verdant for all to behold.</p>	<p>نامه شما در زندان باین زندانی روزگار رسید خوشی آورد و بر دوستی افزود و یاد روزگار پیشین را تازه نمود * سپاس دارای جهان را که دیدار را در خاک تازی روزی نمود * دیدیم و گفتیم و شنیدیم * امید چنان است که آن دیدار را فراموشی از پی در نیاید * و گردش روزگار یاد او را از دل نبرد * و از آنچه کشته شد گیاه دوستی بروید * و در انجمن روزگار سبز و خرم و پاینده بماند *</p>
4	<p>As to thy question concerning the heavenly Scriptures: The All-Knowing Physician hath His finger on the pulse of mankind. He perceiveth the disease, and prescribeth, in His unerring wisdom, the remedy. Every age hath its own problem, and every soul its particular aspiration. The remedy the world needeth in its present-day afflictions can never be the same as that which a subsequent age may require. Be anxiously concerned with the needs of the age ye live in, and centre your deliberations on its exigencies and requirements.</p>	<p>اینکه از نامه‌های آسمانی پرسش رفته بود رگ جهان در دست پزشک دانا است درد را میبیند و بدانائی درمان میکند * هر روز را رازی است * و هر سر را آوازی * درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگر * امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید *</p>
5	<p>We can well perceive how the whole human race is encompassed with great, with incalculable afflictions. We see it languishing on its bed of sickness, sore-tried and disillusioned. They that are intoxicated by self-conceit have interposed themselves between it and the Divine and infallible Physician. Witness how they have entangled all men, themselves included, in the mesh of their devices. They can neither discover the cause of the disease, nor have they any knowledge of the remedy. They have conceived the straight to be crooked, and have imagined their friend an enemy.</p>	<p>دیده میشود گیتی را دردهای بیکران فرا گرفته و او را بر بستر ناکامی انداخته * مردمانیکه از باده خود بینی سر مست شده‌اند پزشک دانا را از او باز داشته‌اند * اینست که خود و همه مردمان را گرفتار نموده‌اند * نه درد میدانند نه درمان میشناسند * راست را کژ انگاشته‌اند * و دوست را دشمن شمرده‌اند *</p>

6	Incline your ears to the sweet melody of this Prisoner. Arise, and lift up your voices, that haply they that are fast asleep may be awakened. Say: O ye who are as dead! The Hand of Divine bounty proffereth unto you the Water of Life. Hasten and drink your fill. Whoso hath been reborn in this Day, shall never die; whoso remaineth dead, shall never live.	بشنوید آواز این زندانی را * بایستید و بگوئید شاید آنانکه در خوابند بیدار شوند * بگو ای مرده گان * دست بخشش یزدانی آب زنده گانی میدهد بشتابید و بنوشید * هر که امروز زنده شد هرگز نمیرد * و هر که امروز مرد هرگز زندگی نیابد *
7	Thou hast written concerning languages. Both Arabic and Persian are laudable. That which is desired of a language is that it convey the intent of the speaker, and either language can serve this purpose. And since in this day the Orb of divine knowledge hath risen in the firmament of Persia, that tongue deserveth every praise.	درباره زبان نوشته بودید تازی و پارسی هر دو نیکو است چه که آنچه از زبان خواسته اند پی بردن بگفتار گوینده است و این از هر دو می آید * و امروز چون آفتاب دانش از آسمان ایران آشکار و هویدا است هر چه این زبان را ستایش نمائید سزاوار است *
8	O friend! When the Primal Word appeared amongst men in these latter days, a number of heavenly souls recognized the voice of the Beloved and bore allegiance unto it, whilst others, finding the deeds of some to be at variance with their words, remained far removed from the spreading rays of the Sun of divine knowledge.	ای دوست چون گفتار نخستین در روز پسین بمیان آمد گروهی از مردمان آسمانی آواز آشنا شنیدند و بآن گرویدند * و گروهی چون کردار برخی را با گفتار یکی ندیدند از پرتو آفتاب دانائی دور ماندند *
9	Say: O children of dust! He Who is the Spirit of Purity saith: In this glorious Day whatsoever can purge you from defilement and ensure your peace and tranquillity, that indeed is the straight Path, the Path that leadeth unto Me. To be purged from defilement is to be cleansed of that which is injurious to man and detracteth from his high station—among which is to take undue pleasure in one's own words and deeds, notwithstanding their unworthiness. True peace and tranquillity will only be realized when every soul will have become the well-wisher of all mankind. He Who is the All-Knowing beareth Me witness: were the peoples of the world to grasp the true significance of the words of God, they would never be deprived of their portion of the ocean of His bounty. In the firmament of truth there hath never been, nor will there ever be, a brighter star than this.	بگو ای پسران خاک * یزدان پاک میفرماید آنچه در این روز پیروز شما را از آلایش پاک نماید و بآسایش رساند همان راه راه من است * پاکی از آلایش پاکی از چیزهائی است که زیان آرد و از بزرگی مردمان بکاهد * و آن پسندیدن گفتار و کردار خود است اگر چه نیک باشد * و آسایش هنگامی دست دهد که هر کس خود را نیک خواه همه روی زمین نماید آنکه او آگاه این گفتار را گواه که اگر همه مردمان زمین بگفته آسمانی پی میبردند هرگز از دریای بخشش یزدانی بی بهره نمی ماندند * آسمان راستی را روشن تر از این ستاره نبوده و نیست *

10	<p>The first utterance of Him Who is the All-Wise is this: O children of dust! Turn your faces from the darkness of estrangement to the effulgent light of the daystar of unity. This is that which above all else will benefit the peoples of the earth. O friend! Upon the tree of utterance there hath never been, nor shall there ever be, a fairer leaf, and beneath the ocean of knowledge no pearl more wondrous can ever be found.</p>	<p>نخستین گفتار دانا آنکه * ای پسران خاک از تاریکی بیگانگی بروشنی خورشید یگانگی روی نمائید اینست آنچه که مردمان جهان را بیشتر از همه چیزها بکار آید * ایدوست درخت گفتار را خوشتر از این برگی نه * و دریای آگاهی را دلکش تر از این گوهر نبوده و نخواهد بود *</p>
11	<p>O children of understanding! If the eyelid, however delicate, can deprive man's outer eye from beholding the world and all that is therein, consider then what would be wrought if the veil of covetousness were to descend upon his inner eye. Say: O people! The darkness of greed and envy becloudeth the radiance of the soul even as the clouds obstruct the light of the sun. Should anyone hearken unto this utterance with a discerning ear, he will unfurl the wings of detachment and soar effortlessly in the atmosphere of true understanding.</p>	<p>ای پسران دانش چشم سر را پلک بآن نازکی از جهان و آنچه در اوست بی بهره نماید دیگر پرده از اگر بر چشم دل فرود آید چه خواهد نمود * بگو ای مردمان * تاریکی از و رشک روشنایی جان را بپوشاند چنانکه ابر روشنایی آفتاب را * اگر کسی بگوش هوش این گفتار را بشنود بر آزادی بر آرد و باسانی در آسمان دانائی پرواز نماید *</p>
12	<p>At a time when darkness had encompassed the world, the ocean of divine favour surged and His Light was made manifest, that the doings of men might be laid bare. This, verily, is that Light which hath been foretold in the heavenly scriptures. Should the Almighty so please, the hearts of all men will be purged and purified through His goodly utterance, and the light of unity will shed its radiance upon every soul and revive the whole earth.</p>	<p>چون جهان را تاریکی فرا گرفت دریای بخشش بجوش آمد و روشنایی هویدا گشت تا کردارها دیده شود * و این همان روشنی است که در نامه های آسمانی بآن مژده داده شد * اگر کردگار بخواهد دل های مردمان روزگار را بگفتار نیک پاک و پاکیزه کند * و خورشید یگانگی بر جانها بتابد و جهان را تازه نماید *</p>
13	<p>O people! Words must be supported by deeds, for deeds are the true test of words. Without the former, the latter can never quench the thirst of the yearning soul, nor unlock the portals of vision before the eyes of the blind. The Lord of celestial wisdom saith: A harsh word is even as a sword thrust; a gentle word as milk. The latter leadeth the children of men unto knowledge and conferreth upon them true distinction.</p>	<p>ای مردمان گفتار را کردار باید چه که گواه راستی گفتار کردار است و آن بی این تشنگان را سیراب ننماید و کوران را در های بینائی نگشاید * دانای آسمانی میفرماید * گفتار درشت بجای شمشیر دیده میشود و نرم آن بجای شیر * کودکان جهان از این بدانائی رسند و برتری جویند *</p>

14	The Tongue of Wisdom proclaimeth: He that hath Me not is bereft of all things. Turn ye away from all that is on earth and seek none else but Me. I am the Sun of Wisdom and the Ocean of Knowledge. I cheer the faint and revive the dead. I am the guiding Light that illumineth the way. I am the royal Falcon on the arm of the Almighty. I unfold the drooping wings of every broken bird and start it on its flight.	زبان خرد میگوید هر که دارای من نباشد دارای هیچ نه * از هر چه هست بگذرید و مرا بیابید منم آفتاب بینش و دریای دانش * پژمرده گان را تازه نمایم و مرده گان را زنده کنم منم آن روشنائی که راه دیده بنمایم و منم شاه باز دست بی نیاز که پر بستگان را بگشایم و پرواز بیاموزم *
15	The incomparable Friend saith: The path to freedom hath been outstretched; hasten ye thereunto. The wellspring of wisdom is overflowing; quaff ye therefrom. Say: O well-beloved ones! The tabernacle of unity hath been raised; regard ye not one another as strangers. Ye are the fruits of one tree, and the leaves of one branch. Verily I say, whatsoever leadeth to the decline of ignorance and the increase of knowledge hath been, and will ever remain, approved in the sight of the Lord of creation. Say: O people! Walk ye neath the shadow of justice and truthfulness and seek ye shelter within the tabernacle of unity.	دوست یکتا میفرماید راه آزادی باز شده بشتابید و چشمه دانائی جوشیده از او بیاشامید * بگو ای دوستان سرا پرده یگانگی بلند شد بچشم بیگانگان یکدیگر را نبینید * همه بار یکدارید و برگ یکشاخسار * براستی میگویم * هر آنچه از نادانی بکاهد و بر دانائی بیفزاید او پسندیده آفریننده بوده و هست * بگو ای مردمان در سایه داد و راستی راه روید و در سرا پرده یکتائی در انید *
16	Say: O ye that have eyes to see! The past is the mirror of the future. Gaze ye therein and be apprised thereof; perchance ye may be aided thereby to recognize the Friend and may be not the cause of His displeasure. In this day the choicest fruit of the tree of knowledge is that which serveth the welfare of humanity and safeguardeth its interests.	بگو ای دارای چشم * گذشته آینه آینده است ببینید و آگاه شوید شاید پس از آگاهی دوست را بشناسید و نرنجانید * امروز بهترین میوه درخت دانائی چیزی است که مردمان را بکار آید و نگاهداری نماید *
17	Say: The tongue hath been created to bear witness to My truth; defile it not with falsehood. The heart is the treasury of My mystery; surrender it not into the hand of covetous desires. We fain would hope that in this resplendent morn, when the effulgent rays of the Sun of divine knowledge have enveloped the whole earth, we may all attain unto the good pleasure of the Friend and drink our fill from the ocean of His recognition.	بگو زبان گواه راستی من است او را بدروغ میلانید و جان گنجینه راز من است او را بدست آز مسپارید * امید چنان است که در این بامداد که جهان از روشنیهای خورشید دانش روشن است بخواست دوست پی بریم و از دریای شناسائی بیاشامیم *

18	<p>O friend! As hearing ears are scarce to find, the pen hath for some time remained silent in its quarters. In truth, matters have come to such a pass that silence hath taken precedence over utterance and hath come to be regarded as preferable. Say: O people! These words are being uttered in due measure, that the newly born may thrive and the tender shoot flourish. Milk should be given in suitable proportion, that the children of the world may attain to the station of maturity and abide in the court of oneness.</p>	<p>ایدوست چون گوش کم باب است چندی است که خامه در کاشانه خود خاموش مانده کار بجائی رسیده که خاموشی از گفتار پیشی گرفته و پسندیده تر آمده * بگو ای مردمان سخن باندازه گفته میشود تا نو رسیده گان بمانند و نو رستگان برسند * شیر باندازه باید داد تا کودکان جهان بجهان بزرگی در آیند و در بارگاه یگانگی جای گیرند *</p>
19	<p>O friend! We came upon a pure soil and sowed therein the seeds of true understanding. Let it now be seen what the rays of the sun will do—whether they will cause these seeds to wither or to grow. Say: Through the ascendancy of God, the All-Knowing, the Incomparable, the Luminary of divine understanding hath, in this day, risen from behind the veil of the spirit, and the birds of every meadow are intoxicated with the wine of knowledge and exhilarated with the remembrance of the Friend. Well is it with them that discover and hasten unto Him!</p>	<p>ایدوست زمین پاک دیدیم تخم دانش کشتیم دیگر تا پرتو آفتاب چه نماید بسوزاند یا برویاند * بگو امروز بپیروزی دانای یکتا آفتاب دانائی از پس پرده جان بر آمد و همه پرندگان بیابان از باده دانش مستند و بیاد دوست خورسند * نیکو است کسی که بیاید و بیاید *</p>
	<p>Approved translation not available ترجمه رسمی یافت نشد</p>	<p>أَيُّ رَبِّ اسْتَغْفِرَكَ بِلِسَانِي وَ قَلْبِي وَ نَفْسِي وَ فُؤَادِي وَ رُوحِي وَ جَسَدِي وَ جَسَمِي وَ عَظْمِي وَ دَمِي وَ جِلْدِي وَ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ * وَ اسْتَغْفِرَكَ يَا إِلَهِي بِاسْتَغْفَارِ الَّذِي بِهِ تَهَبُّ رَوَائِحَ الْغَفَرَانِ عَلَى أَهْلِ الْعَصِيَانِ وَ بِهِ تُلْبِسُ الْمَذْنِبِينَ مِنْ رِءَاءِ عَفْوِكَ الْجَمِيلِ * وَ اسْتَغْفِرَكَ يَا سُلْطَانِي بِاسْتَغْفَارِ الَّذِي بِهِ يَظْهَرُ سُلْطَانُ عَفْوِكَ وَ عِنَايَتِكَ وَ بِهِ يَسْتَشْرِقُ شَمْسُ الْجُودِ وَ الْإِفْضَالِ عَلَى هَيْكَلِ الْمَذْنِبِينَ * وَ اسْتَغْفِرَكَ يَا غَافِرِي وَ مُوجِدِي بِاسْتَغْفَارِ الَّذِي بِهِ يُسْرَعَنَّ الْخَاطِئُونَ إِلَى شَطْرِ عَفْوِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ يَقُومَنَّ الْمُرِيدُونَ لَدَيْ بَابِ رَحْمَتِكَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَ اسْتَغْفِرَكَ يَا سَيِّدِي بِاسْتَغْفَارِ الَّذِي جَعَلْتَهُ نَارًا لِتُحْرِقَ كُلَّ الذُّنُوبِ وَ الْعَصِيَانِ عَنْ كُلِّ تَائِبٍ رَاجِعٍ نَادِمٍ بَاكِي سَلِيمٍ * وَ بِهِ يَطْهَرُ أَجْسَادُ الْمُمْكِنَاتِ عَنْ كُدُورَاتِ الذُّنُوبِ وَ الْإِثَامِ وَ عَنْ كُلِّ مَا يَكْرَهُهُ نَفْسُكَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ *</p>

